

SNMP چیست؟ آشنایی با پروتکل مدیریت شبکه SNMP (نسخه PDF)

اگر تا به حال اسم نرم افزارهای مانیتورینگ شبکه به گوشتان خورده است شاید از خودتان پرسیده باشید که این نرم افزارها چگونه میتوانند اطلاعات کلاینت ها و ابزارهای شبکه را دریافت کنند؟ چطور میتوانند وضعیت کلاینت ها را در شبکه بدانند؟ چطوری میشود فهمید یک کلاینتی در شبکه دچار مشکل شده است؟ خب جواب تمام این سوال ها، پروتکل پرکاربردی است به نام SNMP که مخفف Simple Network Management Protocol می باشد. در این مطلب قصد داریم که موارد زیر را در باره این پروتکل بسیار پرکاربرد توضیح دهیم:

- SNMP چیست؟
- اجزا این SNMP چه چیزهایی هستند و کاربرد هر کدام از این اجزا چه چیزی است؟
- آشنایی با دستورات اولیه SNMP
- ورژن های SNMP

SNMP چیست؟

اگر در این مقاله رو میخوانین حتما با لایه های شبکه آشنا هستین! SNMP یک پروتکل لایه هفتم شبکه و یا Application است که برای مدیریت و مانیتور کردن و یا جمع آوری اطلاعات از Device های شبکه و عملکرد آن ها مورد استفاده قرار میگیرد. Device هایی مثل روترها، سویچ ها، پرینترها، اسکنرها و حتی Device های اینترنت اشیا. حتی علاوه بر سخت افزارها که با SNMP می توان مانیتور کرد، میتوان برای مانیتور کردن سرویس هایی مثل DHCP نیز از آن استفاده کنیم.

SNMP میتواند Function های زیادی را اجرا کند. میتواند تنها وضعیت Device را ببینیم و یا حتی تنظیماتی را و یا تغییراتی را بر روی آن انجام دهیم. مثل Reset کردن یک پسرورد و یا تغییر تنظیمات کانفیگ یک سویچ. میتوان گزارشی از مصرف پهنای باند، cpu و حافظه ی در حال استفاده را تهیه کند. حتی بعضی از SNMP Manager ها میتوانند به صورت اتوماتیک ایمیل ها و یا پیام های متنی را مبنی بر استفاده بیش از حد از منابع برای مدیران شبکه ارسال نمایند. در ادامه نحوه دریافت این اطلاعات را توسط اجزا SNMP بیان خواهیم کرد.

اجزا پروتکل SNMP

همانطور که SNMP می تواند در شبکه های با انواع اندازه ها استفاده شود ، بیشتر مزیت استفاده از آن در شبکه های بسیار بزرگ است. فرض کنید برای رفع اشکال در شبکه ای با صدها نود بخواهید به هر سیستم به صورت Manually وارد شوید و وضعیت آن را بررسی نمایید! که این کار به شدت زمانبر و هزینه بر است. اما با استفاده از SNMP ، یک مدیر شبکه قادر خواهد بود تا تمام آن نودهای شبکه را تنها از طریق یک Interface مدیریت و مانیتور کند! خب حالا بریم سراغ اینکه ببینیم SNMP از چه اجزایی تشکیل شده است:

1- SNMP Agent :

این یک برنامه است که بر روی Device و یا سرویسی که در حال مانیتور شدن است نصب میشود (یا وجود دارد و تنها باید آن را فعال کنیم) و کارش جمع آوری اطلاعات در مورد پارامترهای مختلف است مثل مقدار استفاده از پهنای باند و یا فضای ذخیره سازی و ... زمانی که توسط SNMP Manger (SNMP Manger) چه؟ در پایین توضیح داده شده) به Device یا سرویس مورد نظر کوئری زده میشود، این Agent ای که در اونجا ما آن را فعال کردیم، اطلاعات جمع آوری کرده را به SNMP Manager ارسال می کند. وظیفه دیگر یک Agent این است که میتواند NMS را در صورت بروز خطا نیز با خبر کند. یادتان باشد همانطور که گفتیم بیشتر Device ها با یک SNMP Agent از پیش نصب شده تولید میشوند و تنها نیاز است که آن را فعال و کانفیگ کنیم.

پس عملکردهای یک Agent را میتوان به صورت زیر نوشت:

۱. جمع آوری Management Information ها درباره محیط اطراف خود
۲. ذخیره Management Information ها و یا بازبازی این اطلاعات در MIB (توضیح MIB در پایین)
۳. اطلاع دادن یک رویداد به NMS

۴. رفتار کردن به مانند پراکسی برای بعضی از نودهای شبکه که قابلیت SNMP Management را ندارند.

۲- SNMP Manager (NMS)

خب حالا بریم سراغ جز دیگر این پروتکل که در واقع نقش مدیر را در این پروتکل بازی میکند. SNMP Manager که به آن NMS نیز میگویند، یک پلتفرم نرم افزاری است که مسئولیت ایجاد ارتباط با Agent های تعبیه شده در Device های شبکه را برعهده دارد و اطلاعات جمع آوری شده توسط Agent ها را دریافت می کند. این NMS از Agent نیز میخواهد که در فواصل معینی، آپدیت هایی را از طریق SNMP ارسال نماید. اینکه یک NMS چه کاری با این اطلاعاتی که از Agent دریافت می کند می تواند انجام دهد، بستگی به توانایی ها و ویژگی های NMS دارد. NMS های مختلفی وجود دارند که دارای قابلیت های مختلف و توانایی ساپورت کردن تعداد نودهای مختلفی را دارند.

پس عملکردهای یک NMS را میتوان به صورت زیر بیان کرد:

۱. کوئری زدن به Agent ها
۲. دریافت پاسخ ها (Response ها) از طرف Agent ها
۳. Set کردن (تنظیم کردن) متغیرها در Agent ها
۴. تایید ناهمزمان رویدادها از طرف Agent ها

۳- Managed Devices

Managed Device ها و یا عناصر شبکه (Network Elements) در واقع همان قسمت هایی از شبکه هستند که Agent بر روی آنها قرار دارد. مثل روترها، سویچ ها، سرورها، Workstation ها، پرینترها، UPS ها و ...

۴- (Management INFORMATION Base (MIB

هر Agent ای یک دیتابیس از اطلاعات را که توضیح دهنده پارامترهای Managed Device ها هستند بدست می آورد که به این دیتابیس MIB و یا Management INFORMATION Base می گویند. MIB یک دیتابیس است، دیتابیس است که SNMP از آن استفاده می کند تا به Agent کوئری بزند و از Agent اطلاعات خاصی را درخواست کند. این دیتابیس باید در NMS بارگذاری (Load) شود و ازین طریق است که NMS میتواند وضعیت این Device ها را مانیتور کند.

درواقع می توان گفت که این MIB شامل مقادیر آماری و کنترلی تعریف شده برای نودهای روی شبکه است. و به صورت خلاصه اینکه فایل های MIB مجموعه ای از سوالاتی هستند که یک SNMP Manager میتواند از یک Agent ای بپرسد. Agent این داده ها را به صورت Local جمع آوری و ذخیره میکند. بنابراین SNMP Manager از این سوالات استاندارد و یا حتی خصوصی که مربوط به هر Agent خاصی میتوانند باشند اطلاع دارد.

دستورات اولیه SNMP

سادگی در تبادل اطلاعات، پروتکل SNMP را به یک پروتکل بسیار مورد قبول تبدیل کرده است. در این قسمت با دستورات کوتاه SNMP آشنا خواهد شد:

GET

دستور GET یک درخواست است که توسط Manager به سمت Managed Device ارسال میشود. اجرای این دستور منجر به دریافت یک یا تعدادی Value از Managed Device خواهد شد.

GETNEXT

این دستور نیز مشابه دستور GET است. تفاوت مهمی که با GET دارد این است که اجرای این دستور منجر به گرفتن مقدار OID (به هر آیتم در MIB یک Object ID اختصاص داده میشود) بعدی در درخت (MIB tree) خواهد شد.

GETBULK

این دستور برای دریافت داده های حجیم از MIB Table استفاده خواهد شد.

SET

این عملیات توسط Manager برای تغییر و یا تخصیص دادن یک مقدار از Managed Device استفاده میشود.

TRAPS

عکس دستورات بالا که ابتدا از SNMP Manager صادر می شدند، TRAPS ابتدا توسط Agent ها صادر میشوند. در واقع سیگنالی هستند که توسط Agent به SNMP Manager هنگام وقوع یک رویداد ارسال میشوند.

INFORM

این دستور همانند دستور TRAP ابتدا توسط Agent ارسال میشود با این تفاوت که INFORM شامل تاییدیه ای از طرف SNMP Manager برای دریافت پیام میباشد.

RESPONSE

این دستور توسط Agent به سمت SNMP Manager در پاسخ به یک درخواست GET ارسال میشود. که محتوای آن مقدار Variable هایی است که در GET درخواست شده است.

ورژن های SNMP

SNMP از زمان پیدایش آپدیت هایی را به خود دیده است. اما ورژن های ۱ و ۲ آن بیشترین ورژن های مورد استفاده بوده اند. ورژن سوم SNMP ورژن ایمن تری نسبت به ورژن های ۱ و ۲ است.

ورژن ۱

این اولین ورژن از SNMP است که در RFC ۱۱۵۵ و RFC ۱۱۵۷ تعریف شده است.

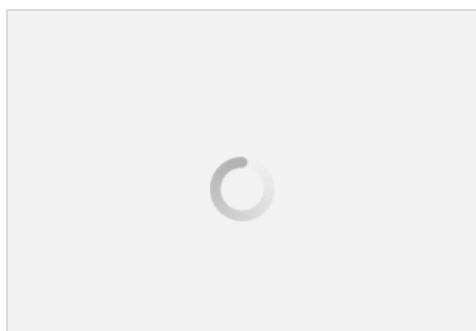
ورژن ۲C

این پروتکل تجدید نظر شده ای است که شامل بهبودهایی بر ورژن ۱ می باشد. که در RFC ۱۹۰۶ ، RFC ۱۹۰۵ ، RFC ۱۹۰۱ ، RFC ۲۵۷۸ تعریف شده است.

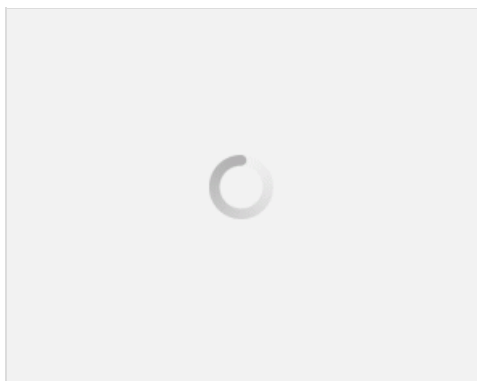
ورژن ۳

ورژن سوم ورژن امنی را برای SNMP تعریف می کند و ویژگی های امنیتی را در بردار مثل رمزنگاری پیام های رد و بدل شونده. و در RFC ۳۴۱۴ ، RFC ۳۴۱۲ ، RFC ۳۴۱۱ ، RFC ۱۹۰۶ ، RFC ۱۹۰۵ و RFC ۳۴۱۵ تعریف شده است. خب در آخر این مقاله هم تصاویری از نحوه کار کردن پروتکل SNMP را با دستوراتی که در بالا گفتیم مشاهده می کنید:

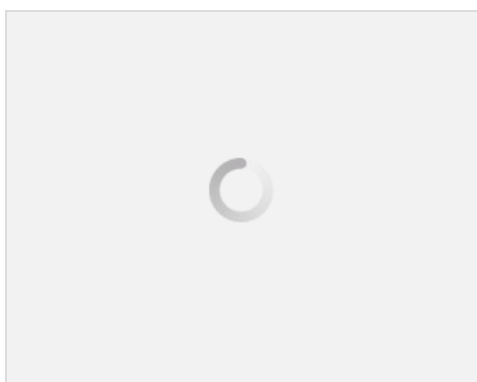
GET GETNEXT GETBULK / SET

TRAP

INFORM

علی آزادی

@حمید

منظورتون از اینکه UDP همگانیه چیه؟

UDP پکتیه که نیاز به تایید از طرف مقصد نداره و سبک تره بر خلاف TCP

حمید

مگر udp پروتکلی نیست که به صورت همگانی اطلاعات ارسال میکنه پس چرا در تصاویر که نمایش داده شده از این پروتکل استفاده شده با توجه به امنیتی بودن نسخه ۳ ممنون میشم اگر روشنم کنید.

مطلب اصلی